

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/170/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414010221
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2014:8414010221.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Luciou Bašistovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29. júla 2014 v trestnej veci proti obžalovanému Š. G. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, takto

r o z h o d o l :

Š. G., nar. X. X. XXXX v D., trvalé bydlisko D.,
Z. XXXX/XX, samostatne zárobkovo činná osoba,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 28. 1. 2014 v čase okolo 23.00 hod. v Kežmarku, na chodbe obytného domu Č.. XX na P. ulici po tom, ako sa pohádal s bývalou družkou U. Š., sa jej vyhrážal zabitím, že ju zastrelí, potom ju fyzicky napadol tak, že ju udrel ľavou rukou do zátylku hlavy, pričom jej odtrhol kapucňu na zimnej bunde, ktorú mala oblečenú na sebe, pričom jej zranenia nespôsobil, čím týmto konaním vzbudil u poškodenej U. Š. dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a poškodením bundy škodu v sume 30,- eur, nakoľko sa obdobného konania dopúšťal aj v minulosti, pre ktoré bol 7.3.2012 rozhodnutím Obvodného úradu Kežmarok uznaný za vinného z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu,

t e d a

inému sa vyhrážal smrťou na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

č í m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 306 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 16 (šesťnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do Ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal dňa 13.6.2014 na Okresný súd Kežmarok obžalobu na Š. G. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona.

Obžalovaný Š. G. v prípravnom konaní využil svoje právo a nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní v súlade s § 257 ods. 1 Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný a na svoju obranu uviedol, že dňa 28.1.2014 sa v čase okolo 22.30 hod. stretol so svedkyňou poškodenou U. Š. v tom čase bývalou družkou. Stretli sa v Kežmarku na P. ulici, keď sa poškodená vracala domov z práce. V ten deň jej obžalovaný telefonicky oznámil, že sa s ňou chce stretnúť a porozprávať o ich vzťahu ešte pred jeho odchodom do Francúzska. Rozhovor medzi nimi dvoma sa skončil hádkou, ktorá trvala asi 10 minút, hádali sa vo vchode bytovky, nikto okrem nich dvoch túto hádku nevidel ani nepočul. Dôvodom ich hádky boli peniaze, ktoré boli aj hlavným dôvodom ich častých ale bežných hádok počas obdobia, keď žili v spoločnej domácnosti. Obžalovaný uviedol, že v spoločnej domácnosti žili v období od apríla 2013 do 15.12.2013, kedy poškodená opustila spoločnú domácnosť a odišla bývať k svojej mame, u ktorej bývala aj v čase incidentu. Odvtedy už netvorili pár. Obžalovaný ďalej uviedol, že počas tejto hádky s poškodenou nedošlo medzi nimi dvoma k žiadnemu fyzickému incidentu ani k vzájomnému napádaniu, obsah hádky si už nepamätá, no padli tam aj vulgárne slová. Po hádke odišla poškodená domov, nebránil jej odísť, on odišiel tiež preč. Nevedel uviesť, prečo resp. z akého dôvodu podala na neho poškodená trestné oznámenie. Zároveň vo svojej výpovedi uviedol, že po návrate z Francúzska sa opäť dali dokopy, plánujú sa zosobášiť, zatiaľ nežijú v spoločnej domácnosti, ich vzťah je dobrý.

Súd na hlavnom pojednávaní vypočul svedkyňu poškodenú U. Š., ktorá využila svoje právo a na hlavnom pojednávaní nevypovedala. V rámci prípravného konania uviedla, že s obžalovaným žila v spoločnej domácnosti asi osem mesiacov, v polovici mesiaca december 2013 sa rozišli. Počas ich spolužitia dochádzalo medzi nimi často k hádkam, ktoré končili verbálnymi alebo aj fyzickými útokmi voči jej osobe. Obžalovaný ju po hádke často fyzicky napadol tým spôsobom, že ju kopal do oblasti hlavy, celého tela, pričom jej týmto konaním spôsobil drobné poranenia, modriny. Pokiaľ ide o verbálne útoky voči nej zo strany obžalovaného, tak tie spočívali v tom, že obžalovaný jej nadával do príživníčiek, k... a p... Nikdy nepodala na obžalovaného trestné oznámenie a nikdy nevyhľadala lekársku pomoc po takýchto útokoch, jednak z dôvodu, že sa hanbila a jednak z toho dôvodu, že mala obavy z reakcie obžalovaného, keďže bol výbušnej povahy. Vo svojej výpovedi opísala aj dôvod, prečo sa s obžalovaným rozišla a opustila spoločnú domácnosť. Dôvodom bolo opäť agresívne správanie sa obžalovaného. Po tom ako odmietla, aby obžalovaný pod vplyvom alkoholu viedol motorové vozidlo, jej vulgárne vynadal a fyzicky ju napadol. Od vtedy jej obžalovaný vypisoval sms správy, v ktorých ju žiadal, aby sa k nemu vrátila.

K samotnému incidentu zo dňa 28.1.2014 poškodená uviedla, že už v priebehu dňa jej obžalovaný priebežne posielal sms správy, s tým že sa s ňou chce stretnúť, na tieto mu odpovedala odmietavo. Po odchode z práce okolo 23.00 hod. stretla obžalovaného pred bytovkou na ulici P. v Kežmarku, kde na ňu čakal. Opäť mu povedala, že sa s ním nechce rozprávať ani stretávať. Tvrdil, že sa s ňou chce stretnúť len na 5 minút, keďže skoro ráno odchádza do Francúzska. Ona to odmietla a šla smerom ku vchodu do bytovky, obžalovaný šiel za ňou s tým, že bez nej nemôže žiť, nech sa k nemu vráti. Bránil jej prejsť cez vchodové dvere do obytného domu a neustále jej opakoval, nech sa k nemu vráti. Keďže poznala jeho výbušnú povahu, po celý čas sa mu snažila slušne povedať, že ona sa už k nemu nechce vrátiť, nech jej dá pokoj a nech je šťastný. Keď sa jej po chvíli podarilo vojsť do bytovky, rýchlo sa chcela dostať k výťahu, no opäť jej vtom obžalovaný zabránil, po tom ako mu zdôraznila, že chce ísť domov sa rozhneval a začal kričať, že ak nebude jeho, nebude nikoho, že každého jej budúceho priateľa zbije a každý jej nový vzťah zničí. Ďalej sa jej obžalovaný vyhrážal, že keď nebude jeho kým sa vráti z Francúzska, tak ju zastrelí, že jej strelí guľku do hlavy, nakoľko vlastní zbraň a že mu je jedno, že jej dieťa ostane sirotou. Ešte sa jej opýtal, či mu neverí, že je toho schopný. Začala na neho kričať, aby odišiel preč. V tom jej zavolala mama na mobilný telefón, po prijatí hovoru, jej oznámila, že obžalovaný je v ich bytovke a že ju nechce pustiť domov, v tom jej obžalovaný pravou rukou vytrhol kabelku a ľavou ju udrel po zátylku, odtrhol jej z vetrovky kapucňu a ušiel preč. Po príchode do bytu ihneď volala na políciu. Vzhľadom k tomu, že dobre pozná povahu obžalovaného, má dôvodnú obavu z obžalovaného, že svoje vyhrážky naplní, že ju zabije. Pri tomto incidente neutrpela žiadne zranenia. Dňa 20.2.2014 poškodená

zbadala v bytovke pred výťahom nápis „ TO SOM BOL JA „. Zdalo, sa jej, že nápis bol napísaný krvou, zľakla sa, bála sa o svoj život a zdravie, pretože si myslela, že nápis je adresovaný jej a že ho napísal obžalovaný, ktorý mal jej tvrdenia mal k takémuto správaniu sklony. Zároveň uviedla, že v tom čase mal byť obžalovaný vo Francúzsku.

Svedkyňa Ž. Š. - matka poškodenej využila svoje právo a na hlavnom pojednávaní nevy povedala. Vo svojej výpovedi v rámci prípravného konania uviedla, že jej dcéra poškodená U. Š. žila v minulosti s obžalovaným v spoločnej domácnosti. V decembri 2013 sa rozišli, odvtedy býva dcéra u nej doma. Dôvodom prečo jej dcéra odišla od obžalovaného, bolo jeho agresívne správanie, ktoré vyvrcholilo fyzickým útokom zo strany obžalovaného na jeho dcéru, keď ju napadol pred bytovku a vtrhol jej z hlavy chumáč vlasov. Svedkyňa nebola priamo pri danom incidente, pribehla až na krik svojej dcéry, ktorá jej opísala, čo sa stalo. K incidentu zo dňa 28.1.2014 svedkyňa vypovedala, že v čase okolo 23.00 hod. počula ako jej dcéra kričala z výťahu, aby jej rýchlo otvorila byt. Dcéra bola vydesená a rozrušená. Opísala jej, ako ju obžalovaný čakal pred bytovkou a prehováral ju, aby sa k nemu vrátila, ona to odmietla a keď vchádzala do bytovky, tak ju v chodbe fyzicky napadol a to tak, že ju ľavou rukou udrel do zátylku a vyhrážal sa, že ju zastrelí. Svedkyňa uviedla, že aj v čase keď bývala jej dcéra v spoločnej domácnosti s obžalovaným, mali medzi sebou pravidelne nezhody, pri ktorých obžalovaný jej dcéru fyzicky aj verbálne napádal. Párkrát zbadala na tele svojej dcéry modriny. O týchto problémoch a útokoch na jej dcéru vedela svedkyňa priamo od nej, sama toho nebola nikdy svedkom. Má za to, že vzhľadom na povahu obžalovaného, na jeho sklony k násilnému konaniu, je obžalovaný schopný svoje vyhrážky uskutočniť.

Trestnú činnosť mal súd preukázanú aj ďalšími listinnými dôkazmi a to trestným oznámením, záznamom o podaní vysvetlenia, uznesením o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zápisnicou o výsluchu obvineného, zápisnicou o výsluchu svedkyne poškodenej U. Š., zápisnicou o výsluchu svedkyne Ž. Š., odborným vyjadrením, obhliadkou miesta činu, fotodokumentáciou, odpisom z registra trestov, správou o povesti, výpisom z evidencie priestupkov ÚSEP a MAKOP, spismi Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 117/2012, sp. zn. 1T 16/2013, sp. zn. 6T 46/13.

Súd potom dôkazy vyhodnotil jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne a dospel k nasledovným záverom.

Obžalovaný spáchanie skutku poprel a na svoju obranu uviedol, že v deň incidentu sa okolo 22.30 hod. stretol s poškodenou na P. ulici, kde poškodená v tom čase bývala. Chcel sa s ňou ešte pred odchodom do Francúzska a porozprávať o ich vzťahu. Rozhovoru sa poškodená nebránila, no tento sa skončil medzi nimi hádkou, po ktorej obaja odišli domov. Obžalovaný priznal vulgárne nadávky adresované poškodenej, no poprel fyzický útok na poškodenú ako aj akékoľvek vyhrážky adresované poškodenej. Zároveň uviedol, že aj počas ich spolužitia sa často hádali, šlo o bežné hádky, dôvodom ktorých bola väčšinou ich finančná situácia. V súčasnej dobe majú dobrý vzťah a plánujú sa zosobášiť.

Súd obrane obžalovaného neuveril, pretože jeho tvrdenia boli vyvrátené výpoveďou svedkyne poškodenej ako aj výpoveďou svedkyne Ž. Š.. Tieto podrobne a zhodne opísali situáciu a okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu žalovaného skutku.

Svedkyňa poškodená v svojej výpovedi podrobne opísala správanie sa obžalovaného voči nej v deň incidentu, keď na ňu naliehal, aby sa k nemu vrátila ako aj správanie sa obžalovaného, po tom ako mu povedala, že sa k nemu vrátiť nechce a že sa s ním nechce ani rozprávať. Opísala, ako jej obžalovaný bránil najprv vo vstupe do vchodu do obytného domu a neskôr aj vo vstupe do výťahu, keď chcela od neho odísť domov, ako sa jej vyhrážal smrťou, že jej strelí guľku do hlavy a zničí každý jej budúci vzťah a opísala aj ako ju obžalovaný fyzicky napadol.

Svedkyňa Ž. Š. vypovedala zhodne ako jej dcéra poškodená U. Š., že v deň incidentu počula ako jej dcéra kričí z výťahu, aby rýchlo otvárala byt, bola vystrašená a rozrušená. Od dcéry mala vedomosť o tom ako ju obžalovaný v tú noc napadol vo vchode ich obytného domu, ako sa jej vyhrážal smrťou. Zároveň uviedla, že dcéra sa jej zdôverila s tým, že počas obdobia keď žila v spoločnej domácnosti s obžalovaným, tento ju fyzicky aj verbálne napádal, že sa často hádali. Sama svedkyňa bola nepriamym svedkom toho, ako obžalovaný napadol jej dcéru v decembri 2013, keď ju vytiahol za vlasy von z auta pričom jej vytrhol chumáč vlasov.

Pri hodnotení dôkazov významných pre rozhodnutie o vine obžalovaného súd postupoval podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne. Vykonaným dokazovaním mal súd nepochybne preukázať, že v deň incidentu sa obžalovaný stretol s poškodenou pred vchodom do obytného domu na P. ulici č. XX v Kežmarku. Motívom (pohnútkou) konania obžalovaného bola jeho nespokojnosť s tým, že poškodená opustila spoločnú domácnosť a že sa s obžalovaným rozišla. S poškodenou sa v deň incidentu stretol s úmyslom ju presvedčiť, aby sa k nemu vrátila, čo ona odmietla. Obžalovaný tento jej postoj nedokázal akceptovať a poškodenej sa vyhrážal smrťou, že ju zastrelí, že jej strelí guľku do hlavy a fyzicky ju napadol. Výpoveďou tak poškodenej ako aj jej matky a v podstate aj výpoveďou samotného obžalovaného bolo preukázané, že už vzájomné spolužitie obžalovaného a poškodenej bolo sprevádzané fyzickými a verbálnymi útokmi obžalovaného na osobu poškodenej, teda bolo poznačené jeho násilnou povahou. Ako uviedla poškodená vo svojej výpovedi, k hádkam medzi nimi dochádzalo viac menej pravidelne a väčšinou sa končili vyššie spomínanými útokmi na jej osobu. Dôvodom, prečo dané konanie neohlásila na políciu, bol práve strach z obžalovaného, keďže poznala jeho výbušnú povahu. Tu je potrebné preukázať aj na dôvod ich rozchodu, kedy opäť obžalovaný fyzicky zaútočil na poškodenú, spôsobom ktorý opísala vo svojej výpovedi. O násilnej povahe obžalovaného svedčí aj záznam v evidencii priestupkov z roku 2013, kedy sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu spočívajúcom v úmyselnom narušení občianskeho spolunažívania vyhrázaním ujmu na zdraví, ako aj trestné veci vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 16/2013 a pod sp. zn. 6T 46/2013 pre prečiny ublíženia na zdraví a výtržníctva.

Konkrétne konanie obžalovaného, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku súd hodnotil tiež v kontexte s celkovým chovaním a vzťahom obžalovaného k poškodenej. Dôvodnosť obavy u poškodenej je daná teda aj zlou skúsenosťou s obžalovaným už z obdobia ich spolužitia, keďže jeho agresivitu zažila v minulosti, keď ju fyzicky napádal. O strachu a obavách poškodenej z vyhrážok obžalovaného v deň incidentu svedčí okrem iného aj otázka obžalovaného, či mu neverí, že je schopný naplniť svoje vyhrážky, a že mu je jedno, že jej dcéra ostane sirotou ako aj kričanie poškodenej z výťahu, nech jej mama rýchlo otvára byt a v neposlednom rade aj privolanie hliadky polície, ihneď ako sa dostala do bytu.

Konanie obžalovaného teda bezpochyby vybočilo z bežného rámca riešenia konfliktu medzi ním a poškodenou. Vyhrážka zastrelením adresovaná poškodenej bola spôsobilá vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu, že obžalovaný svoju vyhrážku uskutoční, pokiaľ sa nepodvolí jeho požiadavke, aby sa k nemu vrátila. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že podľa vyjadrenia obžalovaného ako aj poškodenej v súčasnej dobe už opäť tvoria pár a plánujú sa zosobášiť. Dôvodná obava poškodenej z naplnenia vyhrážok obžalovaným v čase skutku bola dostatočne preukázaná.

Na základe takto vykonané dokazovania, keďže jednotlivé dôkazy tvoria logickú sústavu, navzájom sa dopĺňujúcich a na seba naväzujúcich dôkazov, možno vyvodit' záver, že obžalovaný Š. G. sa dopustil skutku tak, ako je to uvedené v obžalobe.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmu na zdraví alebo inou ťažkou ujmu takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spácha na chránenej osobe. Objektom tohto trestného činu je záujem na ochrane jednotlivca pred závažnými vyhrážkami. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v samotnom vyhrázaní, ktoré musí byť spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu, ktorou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrázané. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, avšak jej vznik musí byť reálny, preto je potrebné starostlivo hodnotiť povahu a závažnosť vyhrážania, pretože je potrebné odlíšiť nebezpečné vyhrážanie od prejavov, pri ktorých boli použité silné slová, ale v skutočnosti o nič závažnejšieho nešlo. To, či vyhrážanie je spôsobilé v inom vzbudiť dôvodnú obavu, je potrebné posudzovať so zreteľom ku všetkým okolnostiam prípadu, najmä k povahe vyhrážky, k fyzickým a charakterovým vlastnostiam páchatela v porovnaní s takýmito vlastnosťami poškodenej, k ich vzájomnému vzťahu a podobne.

Prečin nebezpečného vyhrážania je úmyselný trestný čin. Podľa § 15 Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Obžalovaný Š. G. svojím konaním tým, že sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a/ Trestného zákona.

Z miesta bydliska je Š. G. hodnotený všeobecne. V evidencii priestupkov má doposiaľ päť záznamov. Naposledy bol priestupkovo riešený v roku 2013. V roku 2012 bol riešený pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Z odpisu registra trestov bolo zistené, že obžalovaný Š. G. bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 16/2013 zo dňa 26.2.2013, pre skutky právne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Trestného zákona, za čo bol uložený trest povinnej práce vo výmere 300 hodín. Trestným rozkazom Okresného súdu Kežmarok, sp. zn. 1T 117/2012 zo dňa 25.6.2012, právoplatným dňa 14.8.2012 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podľa 348 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, začo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov do 14.2.2014. Zároveň bolo lustráciou zistené, že voči obžalovanému bola podaná na tunajší súd obžaloba pre skutky právne kvalifikované ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona. Vec je vedená pod sp. zn. 6T 46/2013 a doposiaľ nebola právoplatne skončená.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu sa zaoberal existenciou poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. V tomto prípade nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, bola však zistená jedna priťažujúca okolnosť a to predchádzajúce odsúdenie obžalovaného (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Vzhľadom k tomu súd pri výmere trestu postupoval v zmysle § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, kedy sa pri prevahe priťažujúcich okolností zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu.

Zákonom ustanovená trestná sadzba pri prečine nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods.2 Trestného zákona je šesť mesiacov až tri roky. Pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Trestného zákona sa dolná hranica trestnej sadzby zvyšuje na 16 (šesťnásť) mesiacov. Vzhľadom k tomu, že skutku sa obžalovaný dopustil v rámci skúšobnej doby podmieneného odsúdenia v trestnej veci Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 117/2012, súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v trvaní 16 mesiacov. Pri zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu súd postupoval podľa ustanovenia § 48 ods. 4 Trestného zákona, a obžalovaného aj napriek skutočnosti, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest považoval súd na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. inému sa vyhrážal smrťou na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.